

UITSpraak 23 - 578

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het administratief beroep van

██████████ te ██████████, appellante

tegen

de Examencommissie Politieke Wetenschap, verweerder

Procesverloop

Bij besluit van 4 augustus 2023 heeft verweerder een zogenoemde MoMi-verklaring afgegeven dat appellante in het studiejaar 2022-2023 onvoldoende academische voortgang heeft gemaakt.

Bij brief van 18 september heeft appellante tegen dit besluit administratief beroep ingesteld.

Verweerder heeft onderzocht of een minnelijke schikking mogelijk was. Er is geen minnelijke schikking bereikt.

Op 17 oktober 2023 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 29 november 2023 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is, zonder bericht van verhindering, niet ter zitting verschenen. Namens verweerder zijn ██████████, ██████████ van de examencommissie en ██████████, ambtelijk secretaris, verschenen.

Overwegingen

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Uitspraak
23-578
Blad 2/5

Appellante volgt sinds collegejaar 2022-2023 de bacheloropleiding International Relations and Organisations (hierna: de bacheloropleiding). Appellante heeft dat studiejaar 0 ECTS behaald. Daarmee heeft zij niet voldaan aan de voortgangseis, die stelt dat minstens 50% van het aantal te behalen studiepunten gehaald moet worden. Appellante heeft een hinderverklaring waarin staat dat zij van 1 september 2022 tot 31 augustus 2023 gehinderd was. Dit betekent dat zij in het collegejaar 2022-2023 20 ECTS had moeten behalen om te voldoen aan de voortgangseis.

Appellante geeft aan het volgend jaar een andere opleiding te willen gaan volgen, omdat de bacheloropleiding niet aan haar verwachtingen voldoet. Daarbij wijst ze op persoonlijke omstandigheden als verklaring voor het niet behalen van studiepunten. Appellante stelt verder dat zij pas laat op de hoogte is gesteld van de consequenties van het halen van te weinig studiepunten dit collegejaar en geeft ze aan niet juist geïnformeerd te zijn door haar studieadviseur over het wisselen van opleiding.

Ter zitting heeft verweerder onweersproken gezegd dat appellante ruim op tijd is geïnformeerd over de voor haar, als internationale student, geldende voortgangseis en de gevolgen van het halen van onvoldoende ECTS. De studieadviseur heeft appellante ook goed geïnformeerd welke stappen appellante moest zetten als zij van opleiding zou willen wisselen en haar erop gewezen dat zij tijdig contact moest opnemen met de visadienst van de universiteit. Er is duidelijk aangegeven dat ook als zij het volgende studiejaar een andere opleiding wil gaan volgen ze in beginsel toch moet voldoen aan de voortgangseis. Daarbij stelt verweerder dat de hinderverklaring het tekort aan behaalde studiepunten niet rechtvaardigt, de discrepantie tussen de mate waarin zij door haar persoonlijke omstandigheden in staat was te studeren (ongeveer 75%) en de behaalde 0 ECTS te groot is.

Het College kan verweerder volgen in het standpunt dat de persoonlijke omstandigheden en de studiehinder die daarvan het gevolg is geweest het aanzienlijke gebrek aan behaalde ECTS niet verschoont. Daarbij constateert het

Uitspraak
23-578
Blad 3/5

College dat appellante door zowel verweerder, als haar studieadviseur juist en tijdig is ingelicht. Niet alleen wat betreft het aantal ECTS dat zij dit collegejaar zou moeten halen om voor een positieve MoMi-verklaring in aanmerking te komen, maar ook over de gevolgen die het niet voldoen aan de voortgangseis voor haar zouden kunnen hebben. Ook is zij door de studieadviseur verwezen naar de visadienst van de universiteit om daar te bespreken welke stappen zij zou moeten zetten om de eventuele gevolgen van het wisselen van studie voor haar verblijfsrecht in Nederland te beperken. Het College oordeelt daarom dat verweerder het besluit terecht en op juiste gronden heeft genomen.

Dit betekent dat het administratief beroep van appellante ongegrond is en het bestreden besluit in stand blijft.

Uitspraak
23-578
Blad 4/5

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het administratief beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, J.J. Christiaans BA, dr. B. Siegerink en T.E.V. Claessen (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. E.M.A. van der Linden.

mr. O. van Loon
voorzitter

mr. E.M.A. van der Linden
secretaris

Verzonden op: 04 januari 2023

Voor eensluidend afschrift,

Uitspraak
23-578
Blad 5/5